

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. septembra 1898.

Leto XXVIII.

V o j a k.

Na planjavi, na planjavi
Se je zgrudil v lastno kri;
Vidi drug ga, vidi mnogi,
A naprej hiti, beži ...

Sam ostane sredi polja,
V krvi svoji žeje mrè;
Solnce vroče, solnce vroče
V lica ga krvava žgè ...

A pod goro v nizki koči
Toži stara mamica:
„Ni ga, sinka, ni ga z vojske!
Kaj počnem naj starica?

Ah, če v srce ga zadel je
Brušeni sovražni meč ...!
Sinko... sinko...!“ Dalje starka
Radi solz ni mogla več.

In solze so se vsušile
In shlapele z lica v zrak;
Gori pod nebo višnjevo
Dvignil se je bel oblak ...

Plaval tja je proti vzhodu,
Nad planjavo je obstal,
A vojaku z roso svojo
Kri raz lice je opral ...

J. Kosár.

